

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18, 8. пов.
 Ковто пошт. номер 26.726.
 Адреса телеграфна: „Діло-Львів“.
 Число телефонів 665.
 Редукція редакційної оплати.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно . . . 5 — К.
 чотирьохмісячно . . . 15 — „
 шістьмісячно . . . 28 — „
 річно . . . 56 — „
 у Львові (без доставки):
 місячно . . . 4 — К.
 чотирьохмісячно . . . 12 — „
 шістьмісячно . . . 22 — „
 річно . . . 44 — „
 в Німеччині:
 місячно . . . 28 — М.
 річно . . . 112 — „
 За зміну адреси платять по 50 г.

Ціна оголошень:
 Рядом оголошень, розміром 1 см. висотою і 8 см. шириною, в газеті „Діло“ за день 150 г., в наступні дні 100 г., в наступні тижні 70 г., в наступні місяці 50 г., в наступні роки 40 г.
 Окремі оголошення за домовленою ціною.
 Окремі оголошення за домовленою ціною.
 у Львові 16 г.
 на провінції 20 г.

Видання Спілки „Діло“

Головний редактор Д-р Борис Пилишко

Народний Комітет про державний переворот у Києві і парламентарну кризу в Австрії.

Львів, 13. мая 1918

Народний Комітет на черговій засіданні в суботу, 11. с. м., перевів основну частину з приводу державного замаху в Києві і парламентарної кризи в Австрії і прийняв наступні рішення:

I. Стверджуючи, що опиновою основою відносин між Австро-Угорщиною і Німеччиною з однієї і Українською Народною Республікою з другої сторони в берестейському договорі з 9 лютого 1918 р., осередні держави признали повну державну суверенність України; стверджуючи далі, що осередні держави вступили на територію Української Народної Республіки на заклик українського правительства, зобов'язуючи ся помогти йому укріпити внутрішній лад у державі; стверджуючи вкінці, що українське правительство з свого боку не дало ніякої причини до порушення берестейського договору — Народний Комітет з обуренням стверджує, що Німеччина безприйнятним способом вмішала ся оружною силою у внутрішні справи Української Народної Республіки, чим зломилася свої зобов'язання, прийняті берестейським договором, нарушила державну суверенність України і глибоко обрадила весь український нарід. Проти цього

II. Призважуючи утворення української держави і заключення першого мира в теперішній світовій війні історичною заслугою Української Центральної Ради, утвореної волею українського народу, Народний Комітет признає одиноким указанням і доцільним, щоби й даліше формоване державної влади в Українській Народній Республіці оставало виділено в руках суцільно-політичних організацій українського народу.

III. Народний Комітет заявляє, що осередні держави, домагаючи ся від Української Народної Республіки виконання берестейського договору і його додаткових умов, в правно і морально обов'язанні виконати рівночасно всі свої зобов'язання, прийняті берестейським договором і всіми додатковими, як явними так і довірчними умовами супроти Української Народної Республіки і цілого українського народу.

IV. По думці сих зобов'язань Народний Комітет домагаєт ся передачі Холмщини і Подляша Українській Народній Республіці.

V. З приводу наміреної австрійським правительством державно-правної перебудови держави Народний Комітет підносить одностайне домагання українського народу, щоби австрійське правительство по думці своїх зобов'язань перевело поділ Галичини і утворило з української Східної Галичини з Буковиною окремі державний організм в рамках Австрії.

Народний Комітет імеє від українського народу Галичини підносити перед цілим світом як найрішучіший протест.

контроля — Афанасев, юстиції — Чубинський, праці — Вагнер, морський — Білинський.

Таким чином українські соціялісти згодні були із теперішнього складу правительства залишити портфель за Лизогубом, Василенком, Соколовським, Афанасієм, Чубинським і Вагнером.

Представники німецького командування згодні на вступ українських соціялістів в склад кабінету, але вимоги соціялістичної більшості всі умови роблять неможливими.

Після такої невдачі комітет партії соц.-фед. порішив і признає за можливе, щоби члени партії зайняли при новій уряді тільки ділові пости. Досить значний український громадський діяч, член партії української соц.-фед., недавній кандидат в премієри (Дмитро Дорошенко? — Ред. „Діло“) заявив свою згоду баняти місце товариша міністра закордонних справ.

Українські соціялісти федералісти порішили відносити видання свого органу „Нова Рада“. Часопис, як і всі газети Київські, буде виходити під цензурою, партійні ж укр. органи „Народна Воля“ (селянська спілка) „Боротьба“ (соц.-рев.) і „Робітничка Газета“ (соц.-дем.) порішили при склавших ся умовах не виходити.

Про ще одну причину розбиття переговорів доносить з Києва „Українське Слово“:

Німці поставили жадане, щоби соц.-фед. лісти в імени трьох згаданих партій заявили, що Німці зовсім не причинили ся до перевороту, що вони захоували стогоу негравальність. Супроти таких фактів, як арештовані міністри в парламенті, обсажене будинок Центральної Ради, розоружене синьї дивізії та вимушене на С. Стрільціві зложити оружжя — а все те німецькими військами — Шульгин заявив, що такого ніхто з України не зможе заявити.

Ціль гетьманського правительства — з'єднання з Росією.

„Одеський Листок“ з 10. с. м. доносить з Києва:

Настрій правительства взагалі спокійний і певний. Зворот на ліво можливий лиш на стільки, на скільки буде диктований ходом ділової праці, а зовсім не політичними мотивами. Взагалі зализняє до „товаришів з ліва“ не буд: і сама думка про се викликає обурення. При власті означено стали кадети, які поставили собі за ціль строго ділову роботу, вилучене зобов'язань давнього правительства і по змові при ближнєму моменту злуки з іншими частями колісь великої Росії.

Усунене української державної мови.

„Кіевская Мысль“ ще в числі з 3. с. м. донесла, що в деяких урядах, між ин. і в земліничих видано розпорядок не силувати уживати української мови тих урядників, які її не вміють, тільки оставити урядникам волю урядувати по російськи або по українськи.

„Одеський Листок“ з 10. с. м. доносить з Києва: Мову в урядованю судів дозволено уживати як російську так і українську. В дійсності се звело ся до того, що всі акти пишеть ся по російськи, і то не тільки в місцевих судових інституціях, але і в центральній управі міністерства судівництва.

Одеське „Вільне Життя“ з 10. с. м. до-

Під гетьманським правлінням.

Переміна назви держави. — Чому розбили ся переговори між гетьманом і українськими партіями. — Ціль гетьманського правительства з'єднання з Росією. — Усунене української державної мови.

На „Українська Народна Республіка“, тільки „Українська держава“.

Одеське „Вільне Життя“ з 10. с. м. доносить:

Офіційний титул „Українська Народна Республіка“ ніякі змінені на „Українська держава“ по всіх офіційних бланках. Замість „Універсалів“ будуть видавати ся „тракати“, парламент буде зватися не „Центральною Радою“, а „Державним Сеймом“. Губерніальні і повітові комісари переіменовано в „губерніальні і повітові старости і т. п. Українське телеграфне агенство (УДТА) буде зватися „Державним агенством“. „Вістник ради народних міністрів“ буде зватися „Державним вістником“ і буде друкувати ся на російській і українській мові.

Гетьман Скоропадський і українські партії.

Одеське „Вільне Життя“ з 10. с. м. до-

Більш українських соціялістів на протязі кількох днів вів переговори з представниками німецького командування про вступ українських соціялістів в склад правительства, але переговори скінчили ся безуспішно, бо умови, викладжені ними не прийняті.

Були поставлені такі: Українська

Народна Республіка до скликання Установчих Зборів управляєт ся на основі конституції, виробленої на останнім засіданню Центральної Ради.

Гетьман буде грати ролю президента Української Республіки тільки до часу скликання Установчих Зборів.

На далі гетьмани будуть збирати ся все-народними зборами. Земельна реформа проводить ся в тім зміслі, що приватна земельна власність замишаєт ся, але обов'язково ліквідуєт ся велике землевладіння. Великі культурні хозяйства не будуть дробити ся і не повинні переходити в державну власність.

В кабінеті українські соціялісти повинні мати більшість, щоби можна було взяти на себе відповідальність за діяльність уряду.

Українські соціялісти пропонували такий склад уряду:

Премієр — Шелухін (соц.-фед.) без портфеля, внутрішніх справ — Лизогуб, військових — Греков, фінансів — Тимошенко, шляхи — Ещенко, пошт і телеграфів — Сидоренко, закордонних справ — Ліпінський, освіти — Василенко, земельних — Мацієвич, харчових справ — Соколовський, народного здоров'я — Луценко, торгу и промисловости — Фещенко Чепівський,

В імені Иго Величества Царя І. к. Суд. палати кримінальній Трибунал пресової у Львові рішиє за влеском п. к. Прокураторії Державної, що заїст арткулу 1918 в арткулі від титулом „Доля українських соціялістичників“ в уступі від слів „однаке тепер“ до слів „а не люди“, а також 2 в арткулі п. т. „Польські небилиці про руських агітаторів“ від слів „увільняли його“ до „польських безарників“ і від слів „Чи не ліпше булоб“ до слів „польське ярмо“ вступити в собі ад 1) естою прокла в §§ 200 п. к. і арт 14, уст. в 17 грудня 1862, п. 8. Дил. 186, а тд 2) вказеся прокла в §§ 200 і 302, п. 8. Дил. 186, а тд 2) вказеся прокла в 1918 конфіскату за справу дину і вярдає зміщенє цілого накладу і видає по думці § 492 п. к. навіть дальшого розширення того дружного пактама Лави, дню 17. днітя 1918. Рабінді.

Кіно "КОПЕРНИК"

"ЦИРК ВОЛЬФЗОНА"

велика драма на 5 дій, найкращий фільмовий архитвір.

Комплетна фільм. рмон. йна оркестра з новішою програмою, приміненню строго до кожного моменту сеї небувалої драми — **Тільки короткий час!**

Переговори про парламентарну більшість.

Відень, 11. мая 1918.

Правительство шукає за постійною парламентарною більшістю. Про її утворення ведуться переговори між правительством з одного боку та українцями з другого. Подіями та українцями з другого боку. Річчя про вислід тих переговорів має бути в руках польське коло. Польське правительство, відомі. А саме домагання, за яких ціну воно готове прийняти парламент, відомі. А саме домагання, що Галичина не буде поділена. Се тепершню пору їх верхове домагання, на яке вони особливий натиск. Заставляють їх до того чуття про вислід берестейського договору, який мав би пересунути справу до того часу, коли Польща прийде до кордонів. Далше поляки домагаються сфери заграничної політики, а саме справу польського королювання. Польське правительство заграничних справ вимагає, щоб вся Холмщина припала їм і щоб угорське министерство заграничних справ вважалося за німецьке, що вона буде передатиметься заповненого спростованням до сході.

Ще стверджується до отих домагань правительство д-ра Зайдлера поки що невідомо. Польське правительство політичну поміч Німців, яких вважає за парламентарній більшість після поділу Галичини, вважає за неможливу. Тутешні українці вважають, що дотичні переговори між поляками і українцями мають бути вислідом від того союзу з Німцями сподіюються поляки зміни політичного курсу супроти них українців.

Та нової парламентарної більшість не можна утворити без українців. Під час останньої своєї конференції з президиуму У.П.Р. д-р Зайдлер вступив в дискусію, що небагом наступить скоролі до парламентарній відносин в палаті після того як там буде утворене правительственної більшість української представники заявили, що досі неможливо министерство заграничних справ, ніщо інше правительство не спомини їх засадних домагань та що перед їх здійсненям більшість з українцями неможлива, У.П.Р. сто-

Та дождалось третього рокового празника українців. Зібралась в місцевім костелі чимала наша громада заточених. О. мітрт Гершкович в ризах свого обряду, в послуженю своїх святих і при участі організованого хору відспівав торжественну Службу Божу, вголос в різній мові проповідь і вливав в серця і надію кращої будуччини.

На свяченім не стало між нами двох пок. Сабельського і о. ректора Ломницького, коті дожили на чужій землі.

Час звільдись жити ставало щораз трудніше, вичерпались засоби, прийшлося і нам шукати собі сучаснимийшим. Приязумалися ми з судилою полишених родин — чи їм не допаде обмежити ся до заспокоєня найкращих потреб, а може і сега їм не стас.

Діждались ми одні скорше, другі пізніше радощів, так горячо бажаної хвилі повернення до рідного краю, до своїх родин. Сего річчя страшно між своїми, в кружку родин, згадуючи їх не можемо не тямити про те, що в родині недолі, де-б вони не були, про те, що в родині тяжкі часи, які приходилось нам пережити на чужині і пожелати їм в сего найкращого, душевно бажаного.

Деякі одні меншій частині удалось вернутись до родин, тож не можемо забувати про наших братів селян, міщан і тих з поміж інтелігентів, які ще в значнім числі зустрічати будуть в світа на чужині серед дуже а дуже складних відносин. Лишилися безпомічні старі, як олинским бажанім а побачити рідне село, віддати сю землю, від якої насильно їх відлучили, лишилися жінчини і діти, є і з поміж інтелігентів, наші анікомі. Згадаймо і про те, що в ім свято обділяти не забувати їх, сподіюємося їх родині о їх житю та після змоги віддати о скоршій їх поворот.

В Сабелі, в маі тиж 1918.

Т. Білявський.

Угода польського королівства.

ВАРШАВА, 12 мая (Вольф). Під проводом шефа управи Шта й майстера відбулись в сих днях наради в справі передачі управи в руки поляків, в яких вихли участь зі сторони окупаційних властей шеф відділу шкільної управи, члени німецького комісаріату при королівськом польськом державнім правительстві, заступники австро-угорського мієстерства заграничних справ і австро-угорської начальної команди армії. Зі сторони польських властей президент міністри Стецько а в сий час брав участь в нарадах через шлюк час, поодинокі міністри а риферентами були присутні тільки при нарадах над їх ресортами. Як зявилось комунікат пресового відділу при польськом президенті міністри, творили предмет нарад справи, які належать до министерств внутрішніх справ, фінансів, урбан рлі, заорелля, сусальної опіки і охорони робітників, як також министерства для торгівлі і промислу, далі справи а області діяльності министерств віросповідень і просвіти і справедливости, о скільки вони ще не перешли польським властями. Виходило точкою були високі що до збереження управи, які середнім потвердили рада міністри і передали окупаційним властям. Вислід нарад отей: Певні галузі управи можна передати польським властям коли тільки прийде на се доваві центральних властей окупаційних держав а Берліні і Відні, інші галузі, які за адично вже тепер надають ся до передачі, вимагають обговорення одобривши, яке відбудеть ся на окремих нарадах комісії, підчас коті інші можна передати аж з умилею перебрания польськими властями цілою управи.

Амністія Лівна.

МОСКВА, 12 мая (Петр. Аг.) На основі загальної амністії з 1 мая увільнено велике число політичних і кримінальних влочивши, які находили ся в тюрмах. В Петрограді увільнено бувших міністрів режіу Романових і Керевського, з винітком засуджених за державну зраду і обманство. Увільнено там колишнього міністра війни Сухомлінова, Пуришкевича і інших, разом до 200 осіб.

Вечір української інтелігенції в Одесі

Одеса, 7. мая 1918.

В Великодній понеділок відбув ся в Одесі т. зв. інтімний вечір місцевої і галицької інтелігенції.

Саля була майже переповнена молодію і туземними українськими діячами. Крім цього численну участь на вечірші взяли також закордонні українці Галичини які особливо цікавили всіх зібраних співзвуччя.

Зібраних вітас д. Мурський і зазначує, що це перший раз довелось ся в Одесі устроїти вечірку, подібно як це робило ся за кордоном. Нехай ся нагада — вказує промовець — буде початком для об'єднання всіх інтелігентних сил для спільної громадської праці. Коли наш гурток політичних діячів зараз занятий тяжкою політичною працею, то і решта української інтелігенції повинна також брати собі певну дорогу і принести заслуги для своєї держави. Широкої і вагопадливо праці потрібно зявраз для культурно просвітних цілей. В тім напрямку повинна українська інтелігенція трозвинути найширшу діяльність. Треба утворити одно культурно-просвітне огнище і розсвати зерна просвіти поміж українським громадянством. Нехай таке огнище утворить ся від сьогодні і в нас після спільних розмов і обмін думок — закінчує д. Мурський свою промову.

Слідууючий промовець д. д-р Луценко виступав в докладом про останні події в Києві і сучасне політичне становище в Українській державі. На початку зясовує промовець поступений розвиток державного організму української республіки від початку революції. Особливо зазначає ся над трудним становищем, в яким

находиться Україна і її правительством підчас навали більшовиків на українську землю. Щоби очистити її від них, українське правительство було примушене звернутись за поміччю до чужих держав, і тепер коли узаало ся увільнити Україну від більшовиків, то настало знову інше сумне події, які рівнож застановляють багатьох людей задумати ся над дальнішою долею України. Тими сумними подіями визнає промовець ші осіб, які свідчать, які зикликають перекорот в сторону гетьманства. Хтояй зля Україня тронить може і небезпечна зі сторони нового правительства, позаяк в нього входить майже всі чужі люди, а Луценко підтверджує, що ми все таки визнаємо факт, що Україна є державою і як би в шо не було дальше, то все таки український народ не буде аж пригноблений як був під московським царизмом.

Д. Тягло прочитав оповідання Стефанки "Побожиий". Д. Максимович читав свою сатиричну поему "Подорож до Києва". Надзвичайний інтуїтив викликав поет деякими місцями, на яких малює обстановку і носини бувших російських властей на Україні, а особливо в Києві в сершо України.

Виступав також д. Чуховський який закликав до об'єднання всіх українців в тугешній і закордонних до спільної армії. Однієюю зброєю проти народнього викрадення є тин освіта, далі того обов'язком всіх, які входять в інтелігенцію, є ділитись своєю освітою і з своїм низчим братом.

Виступали також в сьом артист мського театру д. Руянорський і д-рка Сіденко.

Особливо гарне враження на всіх зробили співан Галичан-Українців які не тільки забавили, а також і вичливностю підняли загально інструї безірки.

Забави протягнули ся до білого дня.

Признаня невалезности Литви Німеччиною.

КОВНО 11. мая (Тхб). Президіі литовської крайної Ради доручено 4. мая грамоту, підписану цісарем Вільгельмом, якою признається німецькою державою невалезність Литви. Доручене відбуло ся в святочній спосіб шефом військової управи Литви, який в своїй промові побажав молодій литовській державі добра і щастя. Зміст грамоти є одностунний з відповідю, яку дав державній канцлер литовський делегації в Берліні авт 20. марта.

Бої в Тироли.

ВІДЕНЬ, 12. мая (Тхб) Урядово. В області Пасубіо вдарив неприятель передчере на наші охоронні війська, при чім йому вдало ся вдерти ся в наші становища на Корно. У вчерашнім протинаступі виклинули ми знову Італійців. На інших відтинках гірського Фронту відперто Італійські стени владян. В Альбанії місцями жива боєва діяльність.

Змаганя на Заході.

БЕРЛІН, 12. мая (Вольф). Урядово: На боевищих діяльність обмежена до місцевих операцій. На лінії від Кеммель і над підденим берегом Лі пішов неприятель наступом по нагальнім артилерійським приготуванню. В многих місцях висушув він до сильної розвідки. На лінії від Кеммель удареминили ми ворожий наступ в ругопашнім бою в наших становищах. Впрочім його наступні відділи розбито вже в наших огни. На західнім березі Аври розвинули ся з нашого пристулу на відденний захід від Mailly нагальні бої, в яких взяли ми над 30 полонених. Між Аврою і Оазою в мідгих місцях бої між стежами.

НОВИНКИ.

Львів, 13. мая. 1918.

— Буріян угорським графом. У відручнім письмі з 9. с. м. іменував цісар міністра заграничних справ бар. Буріяна угорським графом за заслуги коло заклоченя мира з Румунією.

— З Коломийщини пишуть нам: Наш подіт був під трема інвалідами російськими, а до того відбували ся тут в червні 1916 р. коїварді бої через два тижні. Бої сі спричинили велике знищеня, бо поминувши розбиті і вполнені села,

війська одні і другі брали, що лиш можна було забрати. Наші війська перед своїм відворотом позабрали стадами з кожного села „на квітні“ худобу, за котру до нині не заплачено ані сотика. Позабрали також і лучші коні, щоби не дістали ся нашим ворогам. Лише що селяни ачали упереджувати свої господарства і набувати худобу, без котрої немислима рішня господарка, рознесли ся трівожні вісті по цілій повіті, що староста в Коломиї на приказ з гори притовляєть ся до загальної рекавіції худоби. Що тижня має Коломиїщина дати 400 штук худоби для війська, а крім того певну, ще не означену скількість для Централі—в цілях запровадження великих міст. Цілий сей тягар спаде на селян-господарів, бо більша посылість худоби шкочито не має, доперва зачинає господарку і байдуже відносить ся до справи рекавіції худоби. Ми дуже цікаві, що є з тих обіцянок, які зало центральне правительство наші послати? Ми чули, що скіда Галичина, котра перебула 3 1/2 року війни на своїх плечах, котра годувала цілу армію на східній фронті, яку опісля не пожитий і Москва, з котрої вивезено тисячі вагонів вбжа м'яса і яєць на захід, — мала бути на будуче вільна від всяких рекавіцій. Чи тільки скіда Галичина має випити чашу горі до дна? В повіті перший раз рекавіювали худобу наші війська в серпні 1914 р., опісля в осінні 1914 р. рекавіювали Москвалі, на весні 1915 р. рекавіювали знов наші, в 1916 р. перед відворотом забрано з кожного села по кількасот штук худоби, до нині не заплаченої, опісля рекавіювали в р. 1916 і 1917 Москвалі, притім децю арабували. До того через цілий час побуту одних або других купували на торгах з вільної руки. І керниця вичерпуєть ся! Дивуємо ся, що повітова рішниця Рада висиділа в тій справі депутацию до п. ц. намісника з меморіалом і прошенем, щоби здержати се нещасте, яке зависло над нашим знищенням хліборобом. Сею дорогою звелтаєть ся ціле населені хліборобське Коломиїщини до Головної Ради Краєвого госп. Товариства „Сільський Господар“ у Львові, як також до наших послів д-ра К. Трильовського і Павла Лаврука та Укр. Парламентарної Репрезентації з прошенем, щоби рішучо і сейчас зарекоменстрували у відповідних чинників у Львові і в Відні проти сеї рекавіції у селян, бо в протинім случаю наступить страшна депекарація і матеріяльне знищеніє нашого селянства. Притім наша рішниця організації і парламентарна репрезентація повинна домогати ся піднесеніє максимальної шни за худобу, бо дотепершня не відповідає господарським відносинам.

— Актюст Іван Труш дарував на цілі Українського Красного товариства опіки над дітьми і молодіжю прегарні образи, які будуть розіграні на равії, що відбудеть ся в суботу 18. с. м. в залах Музичного Інститута ім. М. Лисенка. Ціна льосу 1 К.

— Від парохіяні цизки са. Петра і Павла у Львові одержуємо отсе лисьмо: „Автор новинки в „Ділі“ з 30. цвітня зробив крияду нашій парохії, а передовсім нашому Всеч. Отцю. Наша церква хоч біла, та на ви обідрана (бо се справа конкуренційна), то внутрі так гарно утримана, чиста, прикрашена, та все повна в риних, що св. Петро, себто статуя його зом ім не миче, як се злобно подано в допи-и: „Вирвіть мене з-того гнізда знищення“, а протинво тішнить ся та гордий зі своєї церкви, для котрої стільки праці посвячує наш Всч. Отець, плаці широкі, тихої, гарної, яка не йде на жарне. Та не лиш в церкві працює наш Всч. Отець, а веде провід у всіх товариствах на нашій ділянці, котрі протинь мимо тільки ріжних перелон, прекрасно розвивають ся. Довкола церкви рівнож чисто та гарно, а хоч в добулівці коло церкви є від не памятих часів житло церковного сторожа, то не було случаю, щоб сторожева видивала коли-небудь що під церквою, бо се обиджало би посвячене місце. Паркани довкока, що правда старі, всеж таки цілі і старанно піддержувані, хоч обородженіє — се справа також конкуренційна. Отже публичне добро у нас не марнуєть ся, а „памятк минушнини“, про котрі автор дописи згадує тут не було і нема. Приріануватись до лаг. костелів не беремо ся, бо зичемо міські відносини, а бажасмо лиш, щоби всюдї по наших українських церквах був такий вид, який тепер зображує животною положена наша церква. Дорога з міста недалека, чомуж би не переконати ся, що „бляк доброї волі та культури“ хибі у я-тора долини“.

— К адім у львівськїм університеті. Перед кількома днями вкращено на львівськїм університеті золотий ректорський і чотири золоті деканські ланцюхи вартости до 100.000 кор. і до 20.000 кор. готівкою.

— Міжюна крадіж в Любачеві. Незисліджені злоди вложили ся до каси податкового уряду в Любачеві і забрали півтора міліона корон.

† ПОМЕРЛИ.

І Стевен Студницький, одиор. охот. 80 п. п. студ. св. Богосл і учитель тїни в Городені, упокоїть ся днч 22 цвітня 1918, в гарнизоннім шпиталі у Відні. Довга та тяжка недуга сяосила молодече житє 28 літнього ідейного Українця. В. И. П.

Чи кожда Ваша дитина має забезпечену будучність?

Найліпше забезпечите будучність своїх дітей, забезпечуючи се для кожної дитини на окрему полєву в одніючім українськїм Товаристві влітних обезпечєнь на житє і ренти — „Марпат“ у Львові, вул. Руська ч. 18. XII 9—7

з по ві ст ки.

Второк, 14. мая 1918.
Наші греко-католики Братії — римо-католики, Братії — католіки, Атаназія Вел. — римо-католики: Софії 13 д.

Наука викладана дітям. Курс модельованя і карго юзи-виробів для учительок, провідниць Зазоронок, акацієвичок осель і сирітських приютів улаженій заходім Українського Краєвого Товариства охорони дітей, розлічнєть ся 17. мая о год. 5. полуд. Близші умови, подані були в „Ділі“ з 11 мая. Влітєні відбудувать ся від 11—12 год. в школі ім. Гринченка, Городецька 95 почавши від вітєрца 14. V., а відтак між 1/6—6 год. пол. ч. в школі ім. Шевченка, Мохнацького 12 в днч 15, 16, 17 мая. Зголошеня з провіній приймаєть ся до 25 мая. За управу курсів — С. Ф. Я. Олександрівна. 2—3

Сіла готичної волянич категорій прийме експозитуря будівельна ц. к. Намісництва в Рогатині. Зголошеня приймає ілж. Лез Соник Рогатин. 10/9 3—3

НА Д І С Л А Н Е.

Акушєр і лікар жіночих недуг
Д-р ГЕРМЕЛІН
мешкає тепер вулиця Прийлацька ч. 11. А.
ординує 11—12 і 3—5. XXVIII 3—6

Завод докучильно-технічний
Д-р В ГЕЛЬФЕР
Львів, вул. Коперника 3. XV 7—13

О Г О Л О Ш Е Н Я.

Глядаю умебльованого пбкою з електричним або газовим світлом.
— Зголошеня до Адміністрації „Діла“ О. К. 3—3

Мило туалетове по 6 с. за штуку 50 штук К 280, прядично французське мило до голєви по К 4 штука. Шапки до мита голови у ледянім наборі поруча доки залас вистарять Перфумерія С. Фадер, Львів, Сикстуська 7. 498 г 102—7

Хто знає би де перебував Кіндрат Білєцький, в Клячотіві повіт Бєлжя, везить жеде повідомити. Настя Білєцька, Gmünd, N. Oe. K. K. Barackenlager 130. 1012 1—1

Учнівний богослов пошукує лекції або якогонебудь аянця. Платня після умов. Зголошеня до адміністрації „Діла“ Львів, Ринок III. Безослоз 2 Б. 0 6 1-2

Секундар дїточого шпиталя
Д-р ВОЛОДИМИР ГАМЕРСЬКИЙ
ординує в звичайні дні від години 2—3 1/2 в БЕРНІ Kinderspitalgasse 4. 1016 3—4

2—3 воннат з умебльованєм, елекг. світлом і газ. кухнею у Львові, глїдає бездїтна родина. — Адреса: Д-р Мудрецький, Краків, вул. Ленартівича 3. 1047 3—3

З війни по трілітній непримоутности аврнув і вєду далїше

Бюро спедиційне
паввозачи, оплачуєючи та перевозуєючи мобї по уміркованих ц нах.
Поручаючи ся П. Т. Публіці остаю з поважанєм
Павликович
Боро слєдич-но, Харущина 11а. 1042 1—4

Праймаємо замовлена на
КОНОПЛІ і ЛЕН
які тепер власне націстала нам Централю лєну і конопель.

Краєвий Союз господ. Спілок
Львів, вул. Зіморавича ч. 20. XII 3—3

Праймаємо замовлена на
пашні бурани
в придїлу Централї паш по К 975 за 1 кг. для Сялок і Кружків, а до К 1075 за 1 кг. для рішницї.

Краєвий Союз госп. Спілок
Львів, вул. Зіморавича 20. XII 3—3

Старше бездїтне зміжєне сотрудничєство чинку здоровю і лядну бронету, сирітку по вбох інтелігентних родичах Українцях. Вимагає ся фотографію. Зголошеня до Т. Ф. в Коломиї вул. Крашевського ч. 75. 1016 2—3

Прочитай і скористай!
Токарні потягові (Le-trendelrehabilitant) уженні і нові від і метра до 5 можна набути у Фрїа:
Д-р гандлевий — і технічний „ПІЛЬОТ“ Спілка з обм. пор. для достави машин і вчордів до ріжнородних промислових шлїв у Львові бюра при вул. Галицькій 19. XII 3—4

Комісіонерів, влітних від військ, до закупки товарів на Україні пошукує
Спілка українських кооператив Галичини
для товарового обміну з Україною
Львів, вул. Підзалє ч. 7. XXVII 2—3

ПОЗІР! Хто хоче без учалєн вступити в армію, най замовити собі саміє українське-словацьке
САМОУЧОК
указду О. СОЛТІСЬ (4-та добровільна армія в Україні). Ціна К 3.—, а доготовлені армія К 7.5.—. Заложте лише за готівку. Зголошеня і грош. перекази до адресу: А. ОКЛИШ, Львів, вул. Малицька 44.
У вїага, Сей Самуочок українськї словацькї армії способу изучати! Важко для учалєн, уділеніє вїага і вїагальні мови, як також указду і протинвоєніє вїагальні мови. 1016 10/10

ЧИТАТЕЛІ НА ЧАСІ КУПУЙТЕ!
Хто хоче ознакочити ся докладає про ілюношеня полєси і російських революційних партій до справи
САМОСТІЙНОСТІ УКРАїнського НАРОДУ нехай перечитает Д-р. Мих. Довгалєвського
„Польський і руський революційний дух і Україна“.
(стор. VIII+200. Ціна 3 кор.)
„ЛЮДИ“ біографічно-історичної карєси (Довгалєвський, Філіко, Павлик, Себрєтєвський, Веряков, Рєсєл, Крєзютовіч, Толстї, Турєвскї, Ієабальдіє і портрєтєвскї)
(Стор. 131. Ціна 1 Кор. 50 сот.)
ЗАМОВАТИ: КНИГАРНЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА у Львові, Ринок ч. 10.
На провінцію вєсаляєть ся тїли самїє дїл.